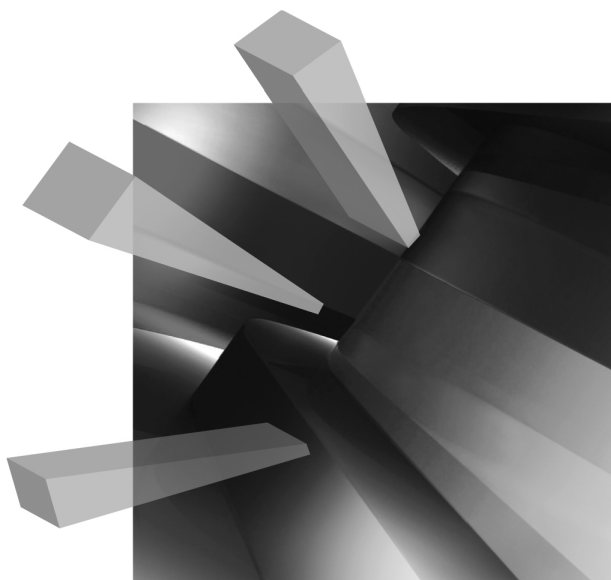

NAUKI O ZARZĄDZANIU MANAGEMENT SCIENCES

1(10) • 2012

Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu
Wrocław 2012

Redaktor Wydawnictwa: Aleksandra Śliwka
Redaktor techniczny: Barbara Łopusiewicz
Korektor: Barbara Cibis
Łamanie: Adam Dębski
Projekt okładki: Beata Dębska

Publikacja dofinansowana przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Publikacja jest dostępna na stronie www.ibuk.pl

Streszczenia opublikowanych artykułów są dostępne w międzynarodowej bazie danych The Central European Journal of Social Sciences and Humanities <http://cejsh.icm.edu.pl> oraz w The Central and Eastern European Online Library www.ceeol.com, a także w adnotowanej bibliografii zagadnień ekonomicznych BazEkon http://kangur.uek.krakow.pl/bazy_ae/bazekon/nowy/index.php

Informacje o naborze artykułów i zasadach recenzowania znajdują się na stronie internetowej Wydawnictwa www.wydawnictwo.ue.wroc.pl

Kopiowanie i powielanie w jakiegokolwiek formie wymaga pisemnej zgody Wydawnictwa

© Copyright Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu
Wrocław 2012

ISSN 2080-6000

Wersja pierwotna: publikacja drukowana

Druk: Drukarnia TOTEM
Nakład: 200 egz.

Spis treści

Wstęp	7
Andrzej Bodak, Agata Pietroń-Pyszczek , Respektowanie interesów pracowników – przesłanki i korzyści w świetle badań empirycznych.....	9
Waldemar Piotr Gil , Problematyka zarządzania płynnością finansową szwajcarskich jednostek gospodarczych – studium przypadku.....	18
Katarzyna Grzesik , Rozwój zdolności przywódczych w polskich przedsiębiorstwach w świetle badań empirycznych.....	33
Zofia Hasińska, Iwona Janiak-Rejno, Alicja Smolbik-Jęczmień , Losy zawodowe absolwentów kierunków ekonomicznych.....	47
Janusz Marek Lichtarski , Motywowanie członków zespołu zadaniowego w teorii i w praktyce.....	58
Marcin Moś , Zarządzanie projektami informatycznymi. Rola analizy przedwdrożeniowej.....	68
Karolina Olszewska , Fuzje i przejęcia a innowacyjność przedsiębiorstw sektora ICT.....	77
Grażyna Osbert-Pociecha , Ograniczanie złożoności organizacji – w świetle badań sondażowych.....	89
Agnieszka Jędrysiak, Estera Piwoni-Krzeszowska , Konkurencyjność klastrów meblarskich w Polsce na tle podobnych inicjatyw w Europie.....	102
Katarzyna Piwowar-Sulej , Kultura organizacyjna jako składowa proinnowacyjnego środowiska pracy.....	117
Piotr Rogala , Przegląd zarządzania jako mechanizm doskonalenia systemu zarządzania jakością ISO 9001.....	126
Agnieszka Sokolowska , Społecznie odpowiedzialna działalność małego przedsiębiorstwa na przykładzie „Optyka-Optometria Bracia Łygas”.....	133
Dorota Teneta-Skwiercz , Zarządzanie filantropią korporacyjną na przykładzie spółki Abbott Laboratories.....	144
Anna Wójcik-Karpacz , Ocena efektywności więzi przedsiębiorstwa z odbiorcami – wyniki badań empirycznych.....	155

Summaries

Andrzej Bodak, Agata Pietroń-Pyszczek , Respecting employee interests – premises and benefits in the light of empirical studies.....	17
Waldemar Piotr Gil , Issues of financial liquidity management of the Swiss economic units – case study.....	32
Katarzyna Grzesik , Development of leaders’ abilities in Polish enterprises – research findings.....	46

Zofia Hasińska, Iwona Janiak-Rejno, Alicja Smolbik-Jęczmień, Professional fates of graduates of economic faculties	57
Janusz Marek Lichtarski, Motivating project team members in theory and practice.....	67
Marcin Moś, IT project management – the role of the preimplementation analysis	76
Karolina Olszewska, Mergers & Acquisitions and companies innovation performance in the ICT sector.....	88
Grażyna Osbert-Pociecha, Cutting down the complexity of organization. Results of the preliminary survey	101
Agnieszka Jędrysiak, Estera Piwoni-Krzeszowska, Competitiveness of furniture clusters in Poland compared with similar initiatives in Europe .	116
Katarzyna Piwowar-Sulej, Organizational culture as a component of the pro-innovative work environment	125
Piotr Rogala, Management review as a tool of improving the systems of quality management ISO 9001	132
Agnieszka Sokołowska, Social responsibility activity of small enterprise based on "Optyka-Optometria Bracia Łygas"	143
Dorota Teneta-Skwiercz, Management of corporate philanthropy – based on Abbot Laboratories	154
Anna Wójcik-Karpacz, Assessment of effectiveness of business relationships with customers. Results of empirical research	169

Waldemar Piotr Gil

Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

PROBLEMATYKA ZARZĄDZANIA PŁYNNOCIĄ FINANSOWĄ SZWAJCARSKICH JEDNOSTEK GOSPODARCZYCH – STUDIUM PRZYPADKU

Streszczenie: Praca stanowi próbę wyartykułowania problematyki zarządzania płynnością finansową szwajcarskich jednostek gospodarczych. Badania literaturowe wskazują preferencję statycznego jej ujęcia, pomijając rangę ujęcia dynamicznego. Badania empiryczne natomiast potwierdzają obawy, że płynność finansowa szwajcarskich przedsiębiorstw nie jest łatwa do wyznaczenia na gruncie krajowego prawa bilansowego. Nie oznacza to, że przedsiębiorstwa jej nie mają, ale jest ona trudna do identyfikacji.

Słowa kluczowe: zarządzanie płynnością finansową, standaryzacja sprawozdawczości finansowej, Obligationenrecht.

1. Wstęp

Perturbacje światowej gospodarki potwierdzają konieczność rzetelnego obrazowania sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstw. Kryzys finansowy XX i XXI wieku udowodnił, że bezustanne, sztuczne definiowanie i niemające odzwierciedlenia w rzeczywistości wartościowanie przedsiębiorstw nie są w stanie oprzeć się warunkom gospodarki rynkowej. Rynek bowiem weryfikuje w długim okresie „bańki spekulacyjne”. Źródłem kryzysu należy dopatrywać się zatem m.in. w braku pokrycia ewidencji gospodarczej i sprawozdawczej ze stanem faktycznym.

Polityka rachunkowości firm, raporty finansowe winny z pełną surowością rzetelnie i jednoznacznie przedstawiać sytuację ekonomiczną przedsiębiorstw. Okazuje się jednak, że „gracze rynkowi” poszukują różnych metod, by tego unikać. Sztuczne zawyżanie cen akcji, polityka dywidend, brak kontroli zobowiązań (szczególnie kredytowych) to tylko niektóre elementy sprawcze kryzysu finansowego. Tym, czego najbardziej potrzebują współczesne przedsiębiorstwa, jest wobec tego zachowanie w krótkim okresie płynności finansowej, w długim zaś – wypłacalności. W praktyce gospodarczej uwarunkowane to może być kompetentnym i odpowiedzialnym zarządzaniem środkami pieniężnymi i zobowiązaniami jednostek.

Niniejsza praca ma wobec tego na celu wyartykułowanie problematyki zarządzania płynnością finansową jednostek gospodarczych. Ze względu na szeroki ob-

szar badawczy, studium przypadku zawężone jest do dwóch kwestii. Podmiotem jest przedsiębiorstwo szwajcarskie, przedmiotem natomiast jego roczna sprawozdawczość finansowa za lata 2008-2010.

W związku z tym przy doborze próby badawczej autor posługuje się metodą doboru celowego. Wprawdzie niesie to ze sobą przesłanki subiektywizmu, ale zarówno obszar aktywności handlowej, jak i zakres informacyjny sprawozdawczości finansowej tego podmiotu przesądziły o przyjęciu tej metody. Ponadto cel pracy realizowany jest przy wykorzystaniu metody dedukcyjnej, zasadniczo w dwóch etapach, tj. badań literaturowych i badań empirycznych. Początkowe ogólne sformułowania na temat istoty płynności finansowej oraz jej ujęcia teoretycznego dały sposobność dostrzeżenia, że w praktyce gospodarczej (szczególnie w dobie umiędzynarodowienia stosunków gospodarczych oraz kryzysu finansowego) istnieją braki informacyjne co do rzetelnej oceny płynności finansowej.

Zdefiniowany cel oraz przyjęte metody badawcze pozwalają wskazać więc problematykę zarządzania płynnością finansową szwajcarskich jednostek gospodarczych.

2. Badania literaturowe

2.1. Istota płynności finansowej

Definiowanie bilansowe i wynikowe zysku netto nie jest jednoznaczne z posiadaniem przez jednostkę gospodarczą środków pieniężnych (w tym gotówki). Istnieje bowiem kasowa i memoriałowa rozbieżność informacyjna pomiędzy wpływem a przychodem i wydatkiem a kosztem. U źródeł tych różnic leżą różnie postrzegane przez prawo bilansowe i prawo podatkowe przychody i koszty. Pojawia się jednak tendencja do wyznaczania przychodów i wydatków podatkowych w taki sposób, by znajdowały one pokrycie w środkach pieniężnych. Oznacza to, że za przychód podatkowy można wówczas uznać taki przychód (w ujęciu memoriałowym), który ma potwierdzenie we wpływie środków pieniężnych (w ujęciu kasowym). Również koszt podatkowy oznacza wówczas taki koszt (w ujęciu memoriałowym), który ma potwierdzenie w wydatku środków pieniężnych (w ujęciu kasowym).

Na tej podstawie zauważyć trzeba, że w praktyce gospodarczej zaistnieć mogą dwie przeciwstawne, skrajne sytuacje. Z jednej strony jednostka może osiągać zysk, ale jednocześnie może mieć kłopoty płatnicze spowodowane brakiem środków pieniężnych. Z drugiej natomiast – może ona osiągać stratę z jednoczesną zdolnością regulowania bieżących zobowiązań przy zachowaniu wystarczalności gotówkowej.

Okazuje się zatem, że analiza polityki pieniężnej musi znajdować się w centrum informacyjnym zarządzania płynnością finansową firmy. Współczesny stan wiedzy ekonomicznej wyszczególnia dwa kierunki tego zarządzania, tj. ujęcie statyczne i dynamiczne. Na popularności zyskuje statyczne ujęcie płynności finansowej, identyfikujące tę płynność według kategorii stanu. Niemniej jednak istotne jest w ocenie

autora ujęcie dynamiczne, identyfikujące płynność finansową według kategorii strumienia. Oczywiście w literaturze przedmiotu odczytać można sposób definiowania ujęcia statycznego i dynamicznego.

Statyczna płynność finansowa określa więc relację stanu majątku możliwego do upłynnienia w ciągu roku obrotowego do stanu zobowiązań wymagalnych w ciągu tego roku. Zdolność regulowania bieżących zobowiązań majątkiem bieżącym stanowi o istocie statycznego ujęcia płynności finansowej. Mimo to, w zależności od specyfiki krajowego prawa bilansowego, konieczne jest definiowanie rzeczywistej płynności finansowej na podstawie stanu prawnego obowiązującego na danym obszarze aktywności handlowej. W krajach niemieckojęzycznych (w tym Konfederacji Szwajcarskiej) przyjmuje się, że zobowiązania krótkoterminowe to te, które wymagalne są w ciągu roku obrotowego [Bundesgesetz vom... 2011; Bundesgesetz über... 2011; Handelsgesetzbuch (HGB) ... 2011]. Specyfikę wykazuje polskie prawo bilansowe. Wskazuje ono zobowiązania (z tytułu dostaw i usług) wymagalne powyżej roku, klasyfikowane bilansowo jako krótkoterminowe [Ustawa z dnia 29 września 1994 r....]. Jest to ważne ze względu na gradację stopnia płynności finansowej w ujęciu statycznym. Chodzi bowiem o to, by móc precyzyjnie określać bieżący potencjał majątkowy firmy zdolny do pokrycia bieżących zobowiązań na dany dzień.

Dynamiczna płynność finansowa z kolei określa relację wypracowanych strumieni pieniężnych w relacji do miejsc ich powstawania (wydajność gotówkowa) bądź też relację wypracowanych strumieni pieniężnych w relacji do miejsc ich przeznaczenia (wystarczalność gotówkowa). Analiza płynności finansowej w ujęciu dynamicznym identyfikuje wobec tego z jednej strony zdolność generowania strumieni pieniężnych ze sprzedaży (oraz odpowiednio innych miejsc ich „produktywności”), z drugiej zaś identyfikuje zdolność (szczególnie w obszarze działalności operacyjnej) zaspokajania roszczeń tymi strumieniami. Analiza taka jest o tyle istotna, że daje możliwość poznania potencjału operacyjnego przedsiębiorstwa, tj. tego, do którego jednostka gospodarcza została powołana. Faktem jest, że może zaistnieć taka sytuacja, w której podmiot gospodarczy mógłby zaspokajać wierzycieli środkami pieniężnymi z działalności finansowej lub inwestycyjnej. Istotą jednak jest wyznaczenie strumieni środków pieniężnych powstałych w wyniku typowych zachowań firmy, zdolnych do pokrycia długu.

W powyższym świetle stwierdzić można, iż prowadzenie działalności gospodarczej ma sens jedynie wówczas, kiedy istnieje możliwość wygenerowania takiego stanu i strumieni środków pieniężnych, które pozwolą (w ujęciu kasowym) przekroczyć *in plus* punkt krytyczny rentowności tej działalności. Zarządzanie płynnością finansową, kontrola i analiza polityki pieniężnej firmy – w kontekście turbulencji światowej gospodarki – jest wobec tego jednym z najważniejszych problemów współczesnego zarządzania finansami, a co za tym idzie – jednym z najważniejszych obszarów zarządzania przedsiębiorstwem.

2.2. Ujęcie teoretyczne płynności finansowej

Problematyka zarządzania płynnością finansową znajduje (co jest zrozumiałe) szczególny wyraz w badaniach literaturowych. Istnieje bowiem ciągła potrzeba takiego obrazu stanów i strumieni pieniężnych w raportach finansowych, który odzwierciedlałby rzeczywisty, a nie tylko ewidencyjny potencjał wypłacalności przedsiębiorstwa. Analiza finansowa oczekuje więc od sprawozdawczości finansowej jednoznacznych danych, by po przetworzeniu uzyskać informacje, które pozwolą zaspokoić popyt informacyjny zgłaszany przez beneficjentów zainteresowanych sytuacją finansową podmiotów gospodarczych.

Jak już sugerowano, krajowe prawo bilansowe warunkuje jakość danych sprawozdawczych (charakterystycznych dla danego obszaru aktywności handlowej) podejmowanych w analizie finansowej. Rozwiązania niemieckie np. akcentują statyczne ujęcie płynności finansowej (z zachowaniem stopnia gradacji) i wskazują właściwe sobie relacje natychmiastowych, krótko- i średnioterminowych środków (majątkowych) do krótko- i średnioterminowych zobowiązań [Heyd 2005, s. 238]. Dynamiczne ujęcie natomiast jest mniej rozpowszechnione.

Literatura austriacka postrzega płynność finansową nieco odmiennie i kładzie nacisk na zdolność przedsiębiorstwa do definiowania wystarczającego potencjału płatniczego zobowiązań [Schauer 2006, s. 90-91]. Skłania się nie w stronę ujęcia statycznego czy dynamicznego, a raczej w kierunku wyartykułowania krótko- i długoterminowej płynności finansowej. W ocenie autora sformułowanie „długoterminowa płynność finansowa” winno być rozumiane jako „wypłacalność”. Jest to jednak zagadnienie nie merytoryczne, a lingwistyczne.

Interesujące rozumienie płynności finansowej odczytać można w literaturze francuskiej. A.A. Taïrou stwierdza, że „równowaga finansowa przedsiębiorstwa jest funkcją koherencji, która istnieje między jego działalnością a jego zasobami. Koherencja ta determinuje wypłacalność i płynność finansową” [Taïrou 2006, s. 59]. Samą zaś płynność definiuje jako „podstawową konieczność dla przedsiębiorstwa” [Taïrou 2006, s. 63] i wskazuje relacje właściwych aktywów obrotowych do długów krótkoterminowych. Trzeba zauważyć jednocześnie, że jest to wyraźne nawiązanie do statycznego ujęcia płynności finansowej. Ujęcie dynamiczne nie zyskuje na popularyzacji.

Piśmiennictwo amerykańskie ze stosowną sobie szczegółowością artykułuje relacje inwestorskie. Jest to typowe dla tego obszaru aktywności handlowej ze względu na liczne powiązania inwestycyjne. Inwestorzy jako dawcy kapitału oczekujący na informacje o skuteczności prowadzonej przez biorców kapitału polityki pieniężnej traktowani są ze specjalną troską. Mówiąc na temat płynności finansowej, wnikliwie analizuje się w pierwszej kolejności zasoby majątkowe, zwłaszcza środki pieniężne. Już na tym etapie, w kontekście płynności finansowej, poddaje się gradacji krótkoterminowe zdolności płatnicze jednostki [Broihahn i in. 2008, s. 284-287]. Zaznaczyć należy, że wprawdzie stop *current ratio* i *quick ratio* są analizowane i interpre-

towane, to jednak najważniejszy w pracach teoretycznych i praktyce gospodarczej jest stopień *cash ratio*. Wskazuje się, że *cash ratio* zwyczajowo najlepiej wyraża potencjał płynności finansowej przedsiębiorstwa w sytuacjach kryzysowych [Broihahn i in. 2008, s. 286]. Natomiast *current ratio* i *quick ratio* uznawane są za mierniki dopełniające zasób informacyjny, ale raczej o charakterze konserwatywnym, archaicznym. Określić można, że w kontekście analizy statycznej na znaczeniu zyskuje wskaźnik natychmiastowej płynności finansowej.

Opracowania polskie nieco dokładniej traktują problematykę płynności finansowej, szczególnie po nowelizacji polskiego prawa bilansowego. Ponadto ewidentnie rozgraniczają kategorię „płynności” i „wyłacalności”. Poczynając od definiowania płynności finansowej jako zdolności przedsiębiorstwa do regulowania zobowiązań krótkoterminowych w terminach ich płatności [Nowak 2005, s. 193], wyznaczany jest sposób kalkulacji tej płynności. Znając potencjał informacyjny polskiego prawa bilansowego, dociekać należy, iż nie chodzi tu o zobowiązania krótkoterminowe o okresie wymagalności powyżej 12 miesięcy, gdyż sama istota płynności finansowej bazuje na zasobach i kapitałach bieżących (tj. odpowiednio płynnych i wymagalnych w ciągu roku obrotowego). Fakt ten potwierdza stanowisko, że płynność finansową rozpatrywać trzeba, rozumiejąc krajowe normy prawne. Jest to jeden z powodów, dla których polskojęzyczne prace wskazują statyczne i dynamiczne ujęcie płynności finansowej (należności i zobowiązania z tytułu dostaw i usług, bez względu na ich termin, generowane są w ramach działalności operacyjnej). Na przykład W. Gabruszewicz, na gruncie badań literaturowych, podaje metody rachunkowe wyznaczania statycznej i dynamicznej płynności finansowej [Gabruszewicz 2005, s. 254-262].

Nieco inaczej płynność finansowa identyfikowana jest w literaturze szwajcarskiej. W minionej dekadzie odnosiła się głównie do ujęcia statycznego, wskazując jej gradację [Gianini i in. 1999, s. 108]. Obecnie np. J. Leimgruber i U. Prochining zachowują koncepcję statycznego ujęcia i nawiązują do rozwiązań preferowanych w literaturze amerykańskiej [Leimgruber, Prochining 2005, s. 46]. Definiowanie ogranicza się jednak do określania zależności odpowiednich aktywów i pasywów. Wynikać to może z ograniczonych możliwości informacyjnych szwajcarskiej sprawozdawczości finansowej.

W opinii autora zarządzanie płynnością finansową jest fundamentalnym problemem współczesnej literatury i praktyki gospodarczej. Warte dyskusji, szczególnie w dobie kryzysu finansowego, jest powszechne przyjęcie dwukierunkowej jej analizy w kontekście krajowego prawa bilansowego. Chodzi nie o to, by podejmować próby wyłącznie matematycznego liczenia wielkości liczbowych, ale o to, by mierniki uwzględniały specyfikę rozwiązań prawnych i rzetelnie określały potencjał jednostek gospodarczych. Podejście takie umożliwiłoby podjęcie prób rzeczywistej porównywalności mierników pochodzących z różnych obszarów aktywności handlowej.

Analizę statyczną trzeba by rozpatrywać wobec tego z jednoczesnym uwzględnieniem specyfiki rynku. Definiując sens, należałoby uwzględnić wszystkie po-

tencjalne czynniki zniekształcające bieżący (tj. ściśle powiązany z danym rokiem obrotowym) obraz rzeczywistości ekonomicznej, stanowiący o zdolności bieżącego regulowania długów. Powinno się podtrzymywać stanowisko gradacji (np. od 3. do 1. stopnia), ze szczególnym uwzględnieniem natychmiastowej płynności finansowej (tab. 1).

Tabela 1. Ujęcie statyczne płynności finansowej

Stopień płynności	Nazwa miernika	Formuła obliczeniowa	Uwagi
III	bieżąca płynność finansowa	$\frac{\text{aktywa bieżące}}{\text{pasywa bieżące}}$	[–]
II	przyspieszona płynność finansowa	$\frac{\text{aktywa bieżące} - \text{zapasy} - \text{KRMK czynne}}{\text{pasywa bieżące}}$	[–]; KRMK – krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe kosztów
I	natychmiastowa płynność finansowa	$\frac{\text{środki pieniężne i inne aktywa pieniężne}}{\text{pasywa bieżące}}$	[–]

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań literaturowych.

Nie można w związku z tym bezkrytycznie przyjmować formuł obliczeniowych, ale należy statyczną płynność finansową rozpatrywać przez pryzmat unormowań prawnych i w ten sposób dopiero konfrontować mierniki finansowe.

Analizę dynamiczną trzeba by natomiast rozpatrywać z punktu widzenia strumieni środków pieniężnych. Definiując sens, należałoby uzyskać bieżący (tj. ściśle powiązany z danym rokiem obrotowym) obraz rzeczywistości ekonomicznej, stanowiący o wydajności i wystarczalności gotówkowej, ze szczególnym uwzględnieniem obszaru działalności operacyjnej (tab. 2).

Analiza wydajności gotówkowej winna identyfikować zatem zdolność generowania strumieni środków pieniężnych, poczynając od sprzedaży, działalności operacyjnej (w odniesieniu do powstającego na tym etapie wyniku EBIT oraz średniego stanu majątkowego) aż po kontrolę całkowitej wydajności gotówkowej zysku (tj. przepływów pieniężnych netto i wyniku finansowego netto). Informacje takie pozwoliłyby określić relacje i poziom wydajności gotówkowej działalności operacyjnej i całkowitej (po opodatkowaniu).

Analiza wystarczalności gotówkowej powinna zaś odnosić się przede wszystkim do obszaru operacyjnego, identyfikując jego zdolność pokrycia zobowiązań. Finalnie natomiast należałoby badać całkowitą wystarczalność gotówkową będącą w stanie zaspokoić średni stan wierzytelności ogółem.

Tabela 2. Ujęcie dynamiczne płynności finansowej

Mierniki wydajności gotówkowej		
Operacyjna wydajność gotówkowa sprzedaży	$\frac{\text{CFO}}{\text{sprzedaż}}$	[-]; CFO – przepływy pieniężne z działalności operacyjnej
Operacyjna wydajność gotówkowa zysku	$\frac{\text{CFO}}{\text{zysk (strata) z działalności operacyjnej}}$	[-]
Operacyjna wydajność gotówkowa majątku	$\frac{\text{CFO}}{\text{średni stan aktywów ogółem}}$	[-]
Całkowita wydajność gotówkowa zysku	$\frac{\text{NCF}}{\text{EAT}}$	[-]; NCF – przepływy pieniężne netto; EAT – wynik finansowy po opodatkowaniu (zysk lub strata bilansowa/ wynikowa)
Mierniki wystarczalności gotówkowej		
Operacyjna wystarczalność gotówkowa zobowiązań ogółem	$\frac{\text{CFO}}{\text{średni stan zobowiązań ogółem}}$	[-]
Operacyjna wystarczalność gotówkowa zobowiązań krótkoterminowych	$\frac{\text{CFO}}{\text{średni stan zobowiązań krótkoterminowych}}$	[-]
Operacyjna wystarczalność gotówkowa zobowiązań bieżących	$\frac{\text{CFO}}{\text{średni stan zobowiązań bieżących}}$	[-]
Całkowita wystarczalność gotówkowa zobowiązań ogółem	$\frac{\text{NCF}}{\text{średni stan zobowiązań ogółem}}$	[-]

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań literaturowych.

Proponowane teoretyczne ujęcie płynności finansowej wymaga oczywiście dostarczenia stosownych danych pochodzących z raportów finansowych. Tak sformułowane opracowanie teoretyczne powinno zaspokoić wówczas popyt informacyjny analizy finansowej, zarządzania finansami, a przez to usprawnić zarządzanie przedsiębiorstwem.

2.3. Potencjał informacyjny szwajcarskiej sprawozdawczości finansowej możliwy do wykorzystania w ocenie płynności finansowej

Przyjęte na szwajcarskim obszarze aktywności handlowej reguły sprawozdawcze proponują wiele możliwych rozwiązań. Podstawowym założeniem jest to, by wszystkie przedsiębiorstwa sporządzały raporty roczne według norm *Obligationenrecht*. Jednakże co ciekawe, tak formułowane sprawozdania finansowe, co do zasady, nie podlegają publikacji. Publikowane są raporty spółek giełdowych, ale sporządzane według norm standaryzacji sprawozdawczości finansowej. Przyjmuje się wobec

tego, że obligatoryjne jest sporządzanie sprawozdań finansowych przygotowywanych zgodnie z legislacją krajową oraz dla potrzeb publikacji giełdowej według krajowych, międzynarodowych bądź amerykańskich standardów sprawozdawczych (tab. 3).

Tabela 3. Sprawozdawcze możliwości spółek giełdowych

Reguły sprawozdawcze względem segmentu	Swiss GAAP FER	IFRS	US GAAP
Segment główny	–	x	x
Segment spółek inwestycyjnych	x	x	x
Segment spółek nieruchomości	x	x	x

Źródło: opracowanie własne na podstawie [Carlen i in. 2007, s. 22].

Rodzący się wobec tego sprawozdawczy dualizm informacyjny powodował będzie rozbieżności wynikowe. W zależności od przyjętych rozwiązań sprawozdawczych uzyskane według nich informacje będą różniły się od informacji powstałych na gruncie krajowego prawa bilansowego – a sytuacja finansowa przedsiębiorstwa jest przecież jedna.

Ponadto sam zakres informacyjny sprawozdań finansowych sporządzanych według odmiennych kryteriów różni się od siebie. Szwajcarska standaryzacja sprawozdawczości finansowej przyjmuje cztery elementy sprawozdawcze (tab. 4).

Tabela 4. Zakres tematyczny sprawozdania finansowego według Swiss GAAP FER

Element sprawozdania finansowego	Standard
Bilans	Swiss GAAP FER 3
Rachunek wyników	Swiss GAAP FER 3
Przepływy pieniężne	Swiss GAAP FER 4
Informacja dodatkowa	Swiss GAAP FER 6

Źródło: opracowanie własne na podstawie [Swiss GAAP FER... 2011].

Międzynarodowa standaryzacja sprawozdawczości finansowej definiuje siedem elementów sprawozdawczych (tab. 5).

Standaryzacja amerykańskiej sprawozdawczości finansowej dopuszcza natomiast pięć elementów sprawozdawczych, ale z bardzo wnikliwą analizą strumieni pieniężnych (tab. 6).

Szwajcarskie prawo bilansowe daje natomiast „dużą swobodę przedsiębiorcy co do tego, w jaki sposób ma prezentować informacje w sprawozdaniu finansowym. Ustawodawca dostarcza jedynie wskazówek, które to informacje powinny być co najmniej wykazane w jednym z trzech elementów sprawozdania finansowego, tj.: w bilansie, rachunku zysków i strat, informacji dodatkowej” [Gil 2009b, s. 10], nie podając przy tym modelu sprawozdawczego. Brakiem wobec tego jest niezdefiniowanie zakresu informacyjnego przepływów pieniężnych.

Tabela 5. Zakres tematyczny sprawozdania finansowego według IFRS

Element sprawozdania finansowego	Standard	Artykuł
Wprowadzenie	IAS 1	47-48
Identyfikacja sprawozdania finansowego	IAS 1	49-53
Sprawozdanie z sytuacji finansowej	IAS 1	54-80
Sprawozdanie z całkowitych dochodów	IAS 1	81-105
Sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym	IAS 1	106-110
Sprawozdanie z przepływów pieniężnych	IAS 1	111
	IAS 7	10-21
Informacja dodatkowa	IAS 1	112-138

Źródło: opracowanie własne na podstawie [Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1126/2008...; Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1274/2008...; Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 243/2010...].

Tabela 6. Zakres tematyczny sprawozdania finansowego według US GAAP

Element sprawozdania finansowego	Źródło	Artykuł/paragraf
Bilans	Regulations S-X	Article 5 – Commercial and Industrial Companies: 210.5-02
	Accounting Research Bulletin	ARB 43, Ch. 3A.4
Rachunek wyników	Regulations S-X	Article 5 – Commercial and Industrial Companies: 210.5-03
Przepływy pieniężne	SFAS 95 „Statement of Cash Flows”	
Zmiany w kapitale własnym	APB Opinion No. 12	
Informacja dodatkowa	SFAC 5	

Źródło: opracowanie własne na podstawie [Regulation S-X... 2004; Statement of... 2008; APB Opinion ...1987; US-GAAP... 2007].

Powstaje w związku z tym dylemat – jakie przyjąć reguły i normy postępowania w ocenie płynności finansowej przedsiębiorstw. Należy odróżnić bowiem pojęcia standaryzacji i harmonizacji. Czy amerykańskie i międzynarodowe standardowe rozwiązania sprawozdawcze odpowiadają faktycznie realiom szwajcarskiego rynku? Czy potencjał informacyjny przyjęty na szwajcarskim obszarze aktywności handlowej zaspokaja rzeczywisty popyt informacyjny zgłaszany przez analizę finansową? Czy informacje płynące z krajowego prawa bilansowego (jako fundamentalnego wyznacznika sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstw w kontekście krajowego i kantonalnego prawa handlowego i podatkowego), mimo braków informacyjnych na temat przepływów pieniężnych (szczególnie operacyjnych), pozwolą zaspokoić zapotrzebowanie na dane sprawozdawcze zgłaszane przez praktykę gospodarczą celem skutecznego zarządzania finansami przedsiębiorstwa, a w konsekwencji zarządzania przedsiębiorstwem? Jak oszacować wiarygodnie płynność finansową przed-

siębiorstw? Jakie rozwiązania ma stosować zatem praktyka gospodarcza, oceniając płynność finansową w ujęciu statycznym (tab. 1) i dynamicznym (tab. 2)?

3. Badania empiryczne

3.1. Rys informacyjny badanej jednostki

Badana jednostka gospodarcza jest szwajcarskim podmiotem działającym na rynku nieruchomości z siedzibą we Frauenfeld. Przedmiotem działalności jest monitorowanie szwajcarskiego rynku nieruchomości, zakup nieruchomości inwestycyjnych, zarządzanie portfelem nieruchomości. Portfel ten stanowią obiekty mieszkalne (56%), mieszkalno-gospodarcze (28%), przeznaczone wyłącznie na działalność gospodarczą (8%), nowo budowane (8%)¹. Dywersyfikacja portfela uwzględnia również kryterium lokalizacji, własności, powierzchni użytkowej, stanu nieruchomości. Działania takie są celowym zabiegiem, mającym za zadanie minimalizację ryzyka gospodarczego. Trzeba docenić, że zabieg ten pozwolił osiągnąć oczekiwane efekty i okazał się skutecznym narzędziem na czas kłopotów światowej gospodarki. Licząc „rok do roku”, przedsiębiorstwo zwiększyło w 2010 r. zysk operacyjny o 66% i wyniósł on 28,3 mln CHF, przy jednoczesnym obniżeniu o 42% kosztów operacyjnych, które wyniosły 2,4 mln CHF². Jest to znaczny wzrost efektywności przy jednoczesnej minimalizacji nakładu. Niepewność stanowi jednak brak informacyjny odzwierciedlający pokrycie tych wartości w środkach pieniężnych.

Obszar aktywności handlowej firmy wyznacza dział językowy kraju i koncentruje się głównie w kantonach niemieckojęzycznych, tj. (w kolejności alfabetycznej): Aargau, Appenzell Ausserrhoden, Appenzell Innerrhoden, Basel-Landschaft, Basel-Stadt, Bern, Freiburg, Luzern, Schaffhausen, Solothurn, St. Gallen, Thurgau, Zürich.

Przedsiębiorstwo, jako spółka akcyjna notowana na giełdzie papierów wartościowych, sporządza roczne sprawozdania finansowe obligatoryjnie według norm *Obligationenrecht* oraz *IFRS*. Jest ono jednym z niewielu podmiotów, który sporządza pojedyncze sprawozdanie finansowe według standardów międzynarodowych, bo są to rozwiązania praktykowane w głównej mierze przez koncerny.

Warto dodać, że kapitał ludzki stanowią wysoko kwalifikowani pracownicy. Firma jest również „wzorcowym przedsięwzięciem” obrazującym wzajemne przenikanie się nauki i praktyki gospodarczej. Zespół stanowią w znacznej części naukowcy zorientowani na praktykę gospodarczą.

Badana jednostka wykorzystuje prosperity rynku nieruchomości i wskazuje, że perturbacje światowej gospodarki stanowić mogą nie tylko zagrożenie, ale szansę rozwoju przedsiębiorstw.

¹ Na podstawie danych źródłowych.

² Na podstawie danych źródłowych.

3.2. Dylemat oceny płynności finansowej badanej jednostki

Analizowane przedsiębiorstwo, sporządzając sprawozdanie finansowe dla potrzeb giełdowych, przedstawia wszystkie jego składowe definiowane przez standardy międzynarodowe. Z raportu rocznego, celem oceny płynności finansowej w ujęciu statycznym i dynamicznym, można wprawdzie odczytać potrzebne dane (tj. wartość aktywów i pasywów bieżących, rozliczeń międzyokresowych, stanu i strumieni środków pieniężnych, zysku netto), ale trzeba jednak mieć na względzie to, że przygotowywane w ten sposób raporty stanowią jedynie miarę orientacyjną prezentowanych informacji sprawozdawczych. Ze względu na to, że standaryzacja sprawozdawczości finansowej stanowi wzorce postępowania wypracowane w procesie umiędzynarodowienia stosunków gospodarczych, nie muszą one być tożsame z krajowymi regułami sprawozdawczości finansowej. Standaryzacja stanowi jedynie identyfikację akceptowanych w środowisku międzynarodowym zasad, metod i procedur postępowania w sprawozdawczości finansowej. Stąd też finalnie wypracowany został międzynarodowy wzorzec sprawozdania finansowego.

Legislacja krajowa czy też kantonalna uwzględnia natomiast zachowania typowe dla szwajcarskiego obszaru aktywności handlowej. Prawo szwajcarskie nie daje jednak wzorca sprawozdania finansowego, a jedynie nakreśla ogólnie, które informacje powinny się w nim zawierać. Każdy przedsiębiorca wykazuje wobec tego zarówno te informacje, jak i informacje, które uzna za stosowne. Sprawozdania finansowe powinny być mimo to porównywalne na podstawie cech jakościowych, tj. istotności, sprawdzalności, wymierności i rzetelności.

Badana spółka prezentuje więc zgodnie z regułami *Obligationenrecht* bilans, rachunek wyników, informację dodatkową. Dane zawarte w bilansie uporządkowane są dla aktywów według stopnia płynności (od najbardziej do najmniej płynnych), dla pasywów według stopnia wymagalności (od najbardziej do najmniej wymagalnych). Rachunek wyników stanowi zestawienie osiągniętych przychodów i ponoszonych kosztów uznanych przez przedsiębiorstwo za istotne. Z treści wynika, że rachunek ten nawiązuje do wariantu kalkulacyjnego. Informacja dodatkowa stanowi objaśnienia, szczególnie na temat akcjonariatu (udziałowców i wypłaconych dywidend).

Dla oceny płynności finansowej niepewność stanowi sposób prezentacji informacji finansowych. Wprawdzie w odniesieniu do ujęcia statycznego istnieje możliwość odczytania potrzebnych danych z bilansu, jednak do oceny w ujęciu dynamicznym występują braki. Przedsiębiorstwo nie sporządza sprawozdania z przepływu środków pieniężnych, wobec czego nie ma możliwości odczytania wartości strumieni pieniężnych. Środki pieniężne występują jedynie w bilansie (ujęcie statyczne) jako stan na dzień bilansowy. Sytuacja taka wzbudza potrzebę dociekań nie tylko na temat zachowania się strumieni pieniężnych, ale również wydajności gotówkowej zysku.

Wątpliwości budzić mogą także znaczne rozbieżności innych kategorii (bądź zupełny ich brak) w konfrontacji z oczekiwaniami rzeczywistych osiągnięć w kontekście zarządzania płynnością finansową. To, co jest wskazywane choćby w raportach

przygotowywanych według standardów międzynarodowych, nie znajduje potwierdzenia w raportach przygotowanych zgodnie z krajowym prawem bilansowym (tab. 7).

Tabela 7. Eksperymentalne rozbieżności sprawozdawcze według norm IFRS i OR (w tys. CHF)

Kryterium sprawozdawcze	2008		2009		2010	
	IFRS	OR	IFRS	OR	IFRS	OR
Suma bilansowa	419 896	410 625	450 788	437 781	406 113	389 863
Przychody operacyjne	37 080	26 916	29 922	26 585	27 286	38 206
EBIT	7 870	917	17 071	7 252	28 335	17 508
EBT	12	-1 152	10 304	7 912	21 542	18 301
Podatek dochodowy	+367	-477	2 213	1584	4 506	4 026
EAT	379	-1 629	8 091	6 328	17 036	14 275
Korekta EAT wg IFRS 19	-	nie dotyczy	0	nie dotyczy	38	nie dotyczy
EAT po korektach	-	nie dotyczy	8 091	nie dotyczy	16 998	nie dotyczy
Stan środków pieniężnych na dzień bilansowy	5 988	5 988	379	379	42 095	42 095
CFO	jest	brak	jest	brak	jest	brak
Zmiany w kapitale własnym	jest	brak	jest	brak	jest	brak
Wartościowe informacje o segmencie działalności	jest	brak	jest	brak	jest	brak

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych źródłowych.

Z zestawienia (tab. 7) wynika, że w zależności od przyjętych norm standaryzacji bądź legislacji przedsiębiorstwo osiąga różne wyniki działalności operacyjnej, gospodarczej, w efekcie osiąga inny zysk netto. Jediną zbieżność wykazuje stan środków pieniężnych na dzień bilansowy i to on stanowi szansę wyznaczenia natychmiastowej płynności finansowej.

Niedostatek informacyjny jednak na temat zapasów według IFRS oraz brak takich danych według OR utrudniały próby badawcze podjęte w niniejszej pracy. Wnikliwa analiza informacji dodatkowej pozwoliła wprawdzie oszacować ich wartość, ale z dużym dystansem. Rozbieżności wynikowe (np. przyspieszona płynność finansowa dla 2008 r. według IFRS 0,0665, a według OR 4,0147; bieżąca płynność finansowa dla 2009 r. według IFRS 0,0266, a według OR 1,5859) podważyły wbrew oczekiwaniom autora możliwość wiarygodnej i rzeczywistej identyfikacji sytuacji finansowej spółki. Utrudniona również okazała się, ze względu na brak wzorca sprawozdawczego, identyfikacja zobowiązań krótko- i długoterminowych. O ile w raporcie finansowym według IFRS wartości zobowiązań prezentowane są z podziałem na długo- i krótkoterminowe, o tyle według OR jednostka ograniczyła się

do wskazania jedynie kapitału obcego (bez podziału według kryterium czasu), wyszczególniając bezpośrednio jego składowe.

Okazuje się, że w zależności od przyjętych norm sprawozdawczych wyznaczane są różne wartości pozycji sprawozdawczych, a przez to różne wielkości mierników finansowych.

W prowadzonych badaniach problematyczne było również wyznaczenie płynności finansowej w ujęciu dynamicznym. Przyjmując, że względu na potencjał informacyjny standaryzacji międzynarodowej (m.in. CFO, NCF) jako miarodajne, nie udało się wyznaczyć tej płynności na podstawie sprawozdania finansowego według OR. Powodem był brak sprawozdania z przepływu środków pieniężnych, a przez to niedostatek informacyjny dla analizy finansowej. Prawo szwajcarskie pomija ten element sprawozdania, a praktyka gospodarcza nie podejmuje prób prezentacji zmian strumieni pieniężnych i pozostaje przy bilansie i rachunku wyników, opatrzonych informacją dodatkową³.

Trzeba dodać też, że na gruncie eksperymentalnie przeprowadzonych rozbieżności sprawozdawczych trudno jest określić, czy jednostka gospodarcza w 2008 r. jest w rzeczywistości jeszcze zyskowna czy już deficytowa. Kwestia ta odnosi się jednak do badań nad rentownością finansową przedsiębiorstw.

4. Zakończenie

Podjęte w niniejszej pracy badania wskazują problematykę zarządzania płynnością finansową – w ujęciu statycznym i dynamicznym – szwajcarskich jednostek gospodarczych. Początkowe badania literaturowe, polegające na określeniu istoty płynności finansowej, wskazaniu krajowych i zagranicznych podstaw literaturowych oraz potencjału szwajcarskiej sprawozdawczości finansowej możliwej do wykorzystania w ocenie płynności finansowej, pozwoliły wyartykułować zagadnienia w części empirycznej.

Na gruncie przeprowadzonych badań należy wskazać, że:

- literatura światowa optuje za ujęciem statycznym płynności finansowej,
- rangę ujęcia dynamicznego płynności finansowej znacznie nakreśla literatura polska,
- międzynarodowa standaryzacja sprawozdawczości finansowej odpowiada potrzebom międzynarodowej porównywalności sprawozdań finansowych,
- raporty finansowe według norm IFRS nie w pełni potwierdzają potencjał ekonomiczny jednostek gospodarczych w kontekście specyfiki krajowego prawa bilansowego i podatkowego,
- szwajcarskie prawo bilansowe nie daje pełnych podstaw do oceny polityki pieniężnej przedsiębiorstwa,

---

³ Potwierdzają to również inne prace badawcze autora.

- istnieje rzeczywista potrzeba budowy modelu sprawozdania finansowego według norm OR.

Niniejsze studium przypadku można uznać oczywiście za właściwe dla skali wypowiedzi, tj. artykułu. Odślania ono bowiem jeden z wielu istotnych obszarów zarządzania przedsiębiorstwem – zwłaszcza w procesie globalizacji, umiędzynarodowienia stosunków gospodarczych, wreszcie w czasie nasilonych perturbacji światowej gospodarki, szczególnie światowego kryzysu finansowego. Walory poznawcze tego studium (w postaci sygnalizowanych luk informacyjnych OR i wynikających wniosków) wpisują się w cykl autorskich badań stanowiących refleksję nad potencjałem informacyjnym szwajcarskiej sprawozdawczości finansowej, możliwej do wykorzystania w analizie finansowej [Gil 2011; 2009a; 2009b]. Konkluzje płynące z tej pracy potwierdzają rzeczywistą potrzebę merytorycznej budowy modelu sprawozdawczego według norm *Obligationenrecht*.

Artykuł stanowi wobec tego głos w dyskusji nad zarządzaniem płynnością finansową (szczególnie w dobie kryzysu finansowego), a przez to nad zarządzaniem przedsiębiorstwem. Choć szwajcarska kultura gospodarcza jest bardzo wysoko rozwinięta, to jednak potrzeby informacyjne analizy finansowej są na tyle uniwersalne, że oczekują obiektywnych danych sprawozdawczych. Zaspokojenie popytu informacyjnego pozwoli bowiem na wiarygodną i rzeczywistą ocenę działalności jednostki gospodarczej w przenikającym się umiędzynarodowieniu stosunków gospodarczych i kryzysie finansowym, a w efekcie na pewność działań w zarządzaniu tą jednostką.

Literatura

- APB Opinion 12*, Accounting Principles Board, 1967.
- Broihaan M.A., van Greuning H., Henry E., Robinson T.R., *International Financial Statement Analysis*, Wiley, Hoboken 2008.
- Bundesgesetz vom 30. März 1911 betreffend die Ergänzung des Schweizerischen Zivilgesetzbuches (Fünfter Teil: Obligationenrecht), Stand am 1. Januar 2011, Systematische Rechtssammlung SR 220.
- Bundesgesetz über besondere zivilrechtliche Vorschriften für Unternehmen (Unternehmensgesetzbuch – UGB) vom 1. Januar 2007 (HGB: 1. März 1939), dRGBI. S 219/1897, Fassung 02.02.2011 (BGBl. I Nr. 111/2010).
- Carlen F., Gianini F., Riniker A., *Finanzbuchhaltung 1. Praxis der Finanzbuchhaltung*, VERLAG SKV, Zürich 2007.
- Gabruszewicz W., *Podstawy analizy finansowej*, PWE, Warszawa 2005.
- Gianini F., Bertschinger P., Zenhäusern M., *Comptabilité financière 4*, VERLAG SKV, Zurich 1999.
- Gil W.P., *Analysis of Free Cash Flow for the Firms Based on Swiss Norms of Financial Report – Case Study*, [w:] *Bankowość w dobie kryzysu finansowego a perspektywy rozwoju regionów. Przedsiębiorstwa wobec kryzysu finansowego*, red. S. Owsiak, Bielsko-Biała 2009a.
- Gil W.P., *Impact of Marketing Activities upon Financial Rentability of Swiss Small Enterprises of the Service Sector in the Process of Internationalization*, UNINE, Neuchâtel 2009b.

- Gil W.P., *Swiss Financial Reported Standards as an Example of Informational Efficiency for Enterprises and Regions*, [w:] J. Ostoj, P. Biermann, W.P. Gil i in., *Poznávanie a diagnostika spoločensko-ekonomických podmienok. Finančný manažment v regiónoch*, Žilinská univerzita v Žiline, Žilina 2011.
- Handelsgesetzbuch (HGB) vom 10. Mai 1897 (RBGBI. S. 219, BGBI. III/FNA 4100-1) zuletzt geändert durch Artikel 8 des Gesetzes vom 1. März 2011 (BGBI. I S. 288).
- Heyd R., *Gabler Business-Wissen Bilanzierung*, Gabler, Wiesbaden 2005.
- Leimgruber J., Prochining U., *Bilanz- und Erfolgsanalyse*, VERLAG SKV, Zürich 2005.
- Nowak E., *Analiza sprawozdań finansowych*, PWE, Warszawa 2005.
- Regulation S-X*, United States Securities and Exchange Commission, 17 CFR (Code of Federal Regulations) "Commodity and Securities Exchange", Part 210, Washington 2004.
- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1126/2008 z dnia 3 listopada 2008 r.
- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1274/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r.
- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 243/2010 z dnia 23 marca 2010 r.
- Schauer R., *Betriebswirtschaftslehre. Grundlagen*, Linde, Wien 2006.
- Statement of Financial Accounting Standards No. 95 „Statement of Cash Flows“*, FASB, Issued: November 1987, Norwalk 2008.
- Swiss GAAP FER Fachempfehlungen zur Rechnungslegung*, Stand am 1. Januar 2011, Stiftung für Fachempfehlungen zur Rechnungslegung, Zürich 2011.
- Taïrou A.A., *Analyse et Décisions Financières*, L'Harmattan, Paris 2006.
- US-GAAP Rechnungslegung nach US-amerikanischen Grundsätzen. Grundlagen der US-GAAP und SEC-Vorschriften*, KPMG (Hrsg.), IDW, Düsseldorf 2007.
- Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, DzU 1994, nr 121, poz. 591 ze zm.

ISSUES OF FINANCIAL LIQUIDITY MANAGEMENT OF THE SWISS ECONOMIC UNITS – CASE STUDY

Summary: The work is an attempt to articulate the issues of financial liquidity management of the Swiss economic units. The research literature indicates the preference for static presentations, bypassing its rank of dynamic presentations. The empirical studies confirm the fears that the financial liquidity of Swiss companies is not easy to be determined based on national accounting law. This does not mean that companies do not have it, but it is difficult to identify.

Keywords: financial liquidity management, financial reporting standardization, Obligationenrecht.